

ת"פ 380/10/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 380-10-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט אביב שרון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

גזר דין

הנאשם, יליד 1964, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בביצוע עבירה של אימים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

הודאת הנאשם באה לאחר שנשמעו פרשת התביעה ופרשת ההגנה, ובטרם הוגשו סיכומים בתיק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג פרודים ולהם ילדה משותפת. י"ב, הינו בן זוגה הנוכחי של המתלוננת. במועד הרלוונטי לכתב האישום המתוקן קיים סכסוך בין הנאשם למתלוננת על אי תשלום מזונות. ביום 18.12.18 בשעה 13:30, הגיעו המתלוננת וי"ב לרח' בהוד השרון על מנת לבדוק אם הנאשם מתגורר במקום זה, לצורך איתור כתובתו לשם הליך משפטי. בנסיבות המתוארות לעיל, צילמה המתלוננת את תיבת הדואר ואת הכתובת של הנאשם. או אז הגיע הנאשם ברכבו מסוג X, עצר אותו בסמוך לרכבם של המתלוננת וי"ב, ויצא לקראתם עת הוא מחזיק בידו אלה כסופה. בהמשך, איים הנאשם על המתלוננת ועל י"ב באומרו להם "היום זה הסוף שלך" בעודו אוחז באלה.

ב"כ המאשימה טען כי מדובר בעבירת אלימות ממשית, אשר כללה איום באמצעות כלי. הוא עמד על הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירה, שעניינם זכותם של המתלוננים ליהנות משלוות נפש ומשלמות גוף, וכן זכותה של המתלוננת להמציא לנאשם מסמכים משפטיים, אף לביתה של בת זוגו הנוכחית. התובע הפנה לפחד שאחז במתלוננת באותם רגעים, כפי שהעידה בבית המשפט. עוד הפנה לעובדה כי תיקון כתב האישום לא היה מהותי, ובא לאחר שהעדים העידו. אי נטילת האחריות מצד הנאשם מהשלב הראשון, אין בה כדי להביא להקלה בעונשו של הנאשם. התובע טען למתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 8 חודשי מאסר בפועל, כשאת עונשו של הנאשם, שהוא נעדר הרשעות קודמות ביקש למקם בתחתית המתחם. לעניין עתירתה של ההגנה

לביטול הרשעה, טען התובע כי נסיבות ביצוע העבירה אינן מצדיקות שקילת אי הרשעה, וגם אם יש לשקול הימנעות מהרשעה, הרי שלא הוצג כל נזק קונקרטי שיכול ויגרם לנאשם אם הרשעתו תישאר על כנה.

ב"כ הנאשם טענה כי ניהול התיק לא היה לשווא, ועובדה שעובדה מספר 4 לכתב האישום נמחקה ממנו. הסנגורית הדגישה שהאירוע לא תוכנן מראש על ידי הנאשם, לא הנאשם יזם אותו, הוא היה ספונטני וחד פעמי. כמו כן, הפנתה הסנגורית לעובדה כי אין המדובר במתלוננת "קלאסית" עליה החוק התכוון להגן, שכן עובדה היא שמצאה את כתובת בת זוגו של הנאשם, הגיעה למקום על מנת לצלם ולתעד אותו, וגם לאחר האירוע שבה מספר פעמים לאותו מקום, בליווי אחרים, על מנת להמציא לנאשם מסמכים משפטיים. נטען כי המתלוננת קנטרה את הנאשם לפני האירוע, כך שבכל מקרה העבירה ונסיבותיה, נמצאות ברף חומרה נמוך. הסניגורית הדגישה את הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ואת חרטתו, כמו גם את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי, מעולם לא נחקר במשטרה, איש עבודה נורמטיבי. בהיותו אחרי פשיטת רגל, הוא מתפרנס בכבוד, שילם את כל חובותיו והאינטרס הציבורי הוא להמשיך לשקמו.

לעניין נזק קונקרטי ומוחשי העלול להיגרם לנאשם אם הרשעתו תיוותר על כנה - הפנתה הסנגורית להסכמי עבודה של הנאשם עם חברות איתן הוא עובד, כמו גם מכתבים מיועצים משפטיים של אותן חברות, לפיהן במידה והרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה יאלצו אותן חברות להפסיק את התקשרותן עמו.

הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירה מוכרים וידועים ועניינם שמירה על שלווה הנפש והגוף של המתלוננים, מתן אפשרות למתלוננים להסתובב באופן חופשי וללא פחד או איום בכל מקום בו יחפצו ומניעת פגיעה פיזית ונפשית במתלוננים.

לאחר שעיינתי בכתב האישום המתוקן, והיות ושמעתי את כלל הראיות בתיק, התרשמתי מהעדים ושבתי וקראתי את הראיות שוב ושוב, אני סבור כי מבלי להקל ראש בעבירה אותה ביצע הנאשם ובנסיבותיה, נראה כי אין מדובר בעבירת איומים ברף העליון, ויש להדגיש אלה - האירוע לא תוכנן על ידי הנאשם מראש, הוא שב לבית בת זוגו על מנת להביא לבית בגדים מהמכבסה, ואז קלט את המתלוננת ובן זוגה הנוכחי כשהם נמצאים מול הבית, מצלמים אותו, כשהם ברכבם. הנאשם לא התכוון לתקוף את המתלוננת ואת בן זוגה, נוכחותה של המתלוננת במקום באה לאחר מספר פעמים שהמתלוננת פקדה את המקום, וכל זאת כאשר במסגרת ההליכים המשפטיים שהתנהלו בין הנאשם למתלוננת, היה הנאשם מיוצג על ידי עורכי דין, ועל כן המצאת המסמכים המשפטיים היתה יכולה להיעשות בקלות על ידי המתלוננת לעורכי דינו של הנאשם. ברור, שזכותה של המתלוננת להסתובב בכל מקום, מבלי להיות מאוימת, ואולם התנהלותה זו של המתלוננת מציגה באור אחר את נסיבות ביצוע העבירה. הנאשם אמנם ירד מרכבו כאשר אלה בידו, ואולם מהראיות עלה כי אותה אלה נמצאת ברכב הנאשם באופן קבוע, והוא לא הצטייד בה על מנת לאיים על המתלוננת או לתקוף אותה. כמו כן, מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם לא התכוון ולא תקף פיזית את המתלוננת ובן זוגה, אף שיכול היה לעשות כן או לפחות יכול היה לגרום נזק למכוניתם. גם הטענה לפיה המתלוננת חוותה טראומה או טלטלה ממשית בעקבות האירוע, ושוב מבלי לזלזל בנסיבותיו, היא טענה שיש לקחתה בערבון מוגבל, שכן מהראיות עלה שגם לאחר האירוע המשיכה המתלוננת להגיע לבית של בת זוגו של הנאשם על מנת להמציא לו מסמכים משפטיים. כמו כן, לאחר שמיעת הראיות התרשמתי שהתנהלותה המפורטת לעיל של המתלוננת כללה מרכיב לא זניח של קנטור כלפי הנאשם.

באלה הנסיבות, אני סבור שמתחם העונש ההולם בעניינו נע ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נילוויים.

כעת, נשאלת השאלה האם בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה, ובנסיבותיו של הנאשם, כפי שיפורט להלן, יש לשקול ביטול ההרשעה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ונתתי דעתי לכלל השיקולים, באתי לכדי מסקנה שאכן מדובר באותם מקרים חריגים ונדירים שיש בגינם לסטות מהכלל ולקבל את עתירת ההגנה לביטול ההרשעה בדין. ואלה טעמיי:

מדובר בנאשם יליד 1964, כבן 56, נעדר עבר פלילי מכל סוג ומין שהוא, אשר לו זו חקירתו הראשונה במשטרה והעמדתו הראשונה בדין.

על פי כתב האישום המתוקן, הסכסוך המתמשך עם המתלוננת היה על פני מספר שנים, כאשר אין טענה שלפני האירוע (18.12.17) או לאחריו, איים הנאשם על המתלוננת או שפגע בה בצורה כלשהי שלא כדין.

כיום, הנאשם והמתלוננת פרודים ואין קשר ביניהם, למעט תשלום מזונות לבתם המשותפת הקטינה.

הנאשם הודה והורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן. אמנם הודאתו באה בשלב מאוחר, לאחר שמיעת הראיות, ואולם אין להתעלם מהעובדה שניהול משפט הוכחות על ידו היה מוצדק, שכן הביא למחיקת עובדה 4 מכתב האישום המקורי.

כאמור, נסיבות ביצוע העבירה ומעשהו של הנאשם אינו מצוי ברף החומרה הגבוה ביותר שבעבירת האיומים. בנסיבות אלה, סבורני כי חומרת העבירה, על נסיבותיה, יכולה להצדיק שקילה של הימנעות מהרשעה בדין.

אני גם סבור שההגנה עמדה בנטל ההוכחה המוטל עליה והוכיחה כי הרשעה בדין תביא לפגיעה ממשית בעיסוקו ובפרנסתו של הנאשם. כאמור, הגישה ההגנה שני מכתבים משתי חברות שונות, מולן עובד הנאשם כמנהל פרויקטים, אשר קבעו במפורש שבמידה והנאשם יורשע בדין, תופסק עבודתו של הנאשם מול אותן חברות. כמו כן, מחוזה עבודה עם חברה שלישית וגם ממכתב שהוגש מאת חב' שילת פרויקטים בע"מ (נע/2) עולה כי אותן חברות עובדות מול גורמים במשרד הביטחון, כך שגם מהיבט זה ברור שבמידה והנאשם יורשע, תאלצנה אותן חברות להפסיק את ההתקשרות עמו.

לאור האמור לעיל, נראה שהמקרה שלפניי עומד בשני התנאים שהציבה הפסיקה לבחינת הימנעות מהרשעה בדין - האחת שחומרת העבירה ונסיבותיה מצדיקה שקילה של חריגה מהכלל, והשניה שעל הנאשם להוכיח שהרשעה בדין תגרום לו לנזק קונקרטי ומוחשי.

נוכח זאת, אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

הנאשם יתחייב לפניי להימנע מביצוע כל עבירת אלימות, וזאת למשך שנתיים מהיום, כאשר ההתחייבות היא על סך של 2,500 ₪.

בנסיבות המפורטות לעיל, מצאתי להימנע מחיובו של הנאשם בפיצוי.

הטיעונים לעונש נשמעו בדלתיים סגורות, ואולם גזר הדין מותר בפרסום.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' שבט תש"פ, 02 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.

הנאשם: אני מתחייב להימנע מביצוע כל עבירת אלימות, וזאת למשך שנתיים מהיום, כאשר ההתחייבות היא על סך של 2,500 ₪.